

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Страсбург, 12.12.2017 г.
COM(2017) 763 final

Препоръка за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

**за разрешаване на започването на преговори за Споразумение за партньорство
между Европейския съюз и Групата на държавите от Африка, Карибите и
Тихоокеанския басейн**

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Основания и цели на предложението

Целта на настоящата инициатива е да се поднови Споразумението за партньорство с членовете на групата държави от Африка, Карибите и Тихоокеанския басейн (АКТБ). Понастоящем тези отношения се уреждат от Споразумението за партньорство от Котону (СПК), съгласно което страните по него трябва да започнат преговори осемнадесет месеца преди изтичането на неговия срок през февруари 2020 г.

Целта на предложението е сключването на всеобхватно споразумение с настоящите 79 държави, подписали СПК, с акцент върху осъществяването на общите интереси и на специфичните интереси на ЕС (например във връзка с миграцията, мира и сигурността, инвестициите) и с преминаване откъд „универсалния“ подход и още по-голямо отдалечаване от динамиката между донор и получател.

Въз основа на наученото от положителните резултати и недостатъците на настоящото СПК и като взе под внимание променения контекст и настоящите си политики, както и дългосрочната перспектива за периода след 2020 г., ЕС определи общи стратегически интереси. Тези стратегически интереси са: 1) създаване на политическо партньорство, насочено към изграждането на мирни, стабилни, проспериращи и устойчиви държави и общества с добро управление; 2) ускоряване на напредъка за постигане на целите за устойчиво развитие; 3) създаване на ефективни обединения на международно равнище с цел напредък при глобалните действия. За постигането на тези общи цели са набелязани по-конкретни цели за всяка от приоритетните области.

За да се отбележи напредък в изпълнението на тези общи цели, е необходимо преразглеждане на дълготрайните отношения, претърпели значително развитие с течение на времето, за да се осигури тяхната целесъобразност. Това следва да стане при пълно зачитане и надграждане на много здравата основа, положена с годините. В тази връзка е изключително важно в пълна степен да се отчетат укрепените регионални рамки и тенденциите в Африка, Карибите и Тихоокеанския басейн.

Затова целта е да се подпише ново споразумение, което да включва три регионални пакта, които стъпват на обща основа. Регионалните пактове, в които се набелязват специфични регионални приоритети за държавите от Африка, Карибите и Тихоокеанския басейн, ще бъдат центърът на тежестта на споразумението. Общата основа, която се прилага по отношение на всички членове на партньорството, ще съдържа общи цели, принципи и приоритети, и ще даде възможност за засилено сътрудничество на международно равнище.

Регионалните пактове ще бъдат протоколи към споразумението, с които се осигурява всеобхватна правна рамка за отношенията. Същевременно споразумението ще даде възможност за гъвкаво адаптиране към променящите се обстоятелства чрез прилагането на опростена процедура за преразглеждане на трите регионални пакта. В рамките на партньорството ще трябва да се признае и вземе под внимание засилената роля на регионалните/подрегионалните организации, особено с оглед на управлението на регионалните пактове.

Партньорството ще бъде отворено в различна степен за участието и присъединяването на други държави, които споделят същите ценности и допринасят за изпълнението на

поставените цели. Това е от особена важност, за да се даде например възможност за укрепване на подхода „Африка като едно цяло“, като същевременно се зачитат действащите двустранни споразумения за асоцииране с държавите от Северна Африка. Ролята на гражданското общество и на частния сектор ще бъде засилена не само в рамките на партньорството, но и с оглед на позицията им на основни участници в работата за постигането на приобщаващо устойчиво развитие в съответните им държави и региони. Това развитие ще намери отражение в институционалната структура, която ще бъде опростена и рационализирана.

Следва да се има предвид, че желаното всеобхватно споразумение осигурява рамка за отношенията с държавите партньорки на всички политически равнища — национално, регионално/подрегионално или на равнището на партньорството, и че националното равнище остава равнището с най-голямо значение, включително с оглед на принципа на субсидиарност. Подобно на други споразумения, то няма да бъде ограничено във времето, но ще предвижда възможността да бъде прекратено по искане на една от страните по него.

Държавите партньори са изразили амбицията да постигнат подновено правно обвързващо споразумение за партньорство с ЕС, надграждайки върху основата на действащото СПК. Освен това по време на информационните мисии държавите партньори изказаха общо одобрение за предложението за укрепен регионален подход.

В интерес на ЕС и на партньорите е преговорите да приключат навреме, за да се избегне политически вакуум след 2020 г.

Необходимо е да се сформира преговарящ екип, съставен от Комисията и върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност. Комисията заедно с върховния представител следва да ръководи преговарящия екип. Освен съответните служби на Комисията в този екип ще е представена и Европейската служба за външна дейност.

Съгласно член 18, параграф 4 от ДЕС върховният представител/заместник-председател на Комисията ще осигурява съгласуваността и координацията на външната дейност на Съюза във връзка с тези сложни преговори.

Съгласуваност с действащите разпоредби в тази област на политиката

Настоящото предложение за всеобхватно споразумение изцяло съответства на политиките на ЕС в съответните области.

В съответствие с Глобалната стратегия за външната политика и политиката на сигурност на ЕС то има за цел да утвърждава редица универсални и неразривно свързани ценности, интегриран подход към конфликтите и кризите, както и специфични мерки за борба с тероризма и противодействие на радикализацията, с което в крайна сметка да допринесе за изграждането на мирни, стабилни и устойчиви държави и общества с добро управление. Освен това предложението подчертава необходимостта от изграждане на ефективни обединения в международен план въз основа на принципа на многостранното сътрудничество. И накрая, то има за цел да запази и засили решаващата роля на диалога на всички политически равнища. В съответствие с преразгледания Европейски консенсус за развитие в основата на новото партньорство ще залегне постигането на целите за устойчиво развитие (ЦУР), и по-специално премахването на бедността.

Предложението също така се основава на съществуващите стратегии (включително настъпилото впоследствие развитие по тях) за отношенията между ЕС и различните

региони от АКТБ, и най-вече на Съвместната стратегия ЕС—Африка от 2007 г., Съвместната стратегия за партньорство между ЕС и Карибите от 2012 г. и Стратегията за засилено партньорство с островните държави от Тихоокеанския басейн от 2006 г. Всъщност тези стратегии ще се заменят и надградят с трите предложени пакта.

В съответствие с действащите разпоредби относно търговската политика предложението има за цел да създаде нови икономически възможности за устойчив растеж, предприятията от сектора на синята икономика и екологосъобразните предприятия и малките и средните предприятия (МСП), както и да засили преките чуждестранни инвестиции.

В съответствие с действащите разпоредби относно миграционната политика то предвижда всеобхватен и основан на правата подход към миграцията и мобилността. С него ще се цели подобряване на организацията на законната миграция, насърчаване на добре управляваната мобилност и максимално увеличаване на нейното въздействие в полза на развитието, както и предотвратяване и борба с незаконната миграция, премахване на трафика на хора и установяване на механизъм за ефективно връщане и обратно приемане.

В съответствие с действащите разпоредби относно политиката в областта на околната среда в предложението се подчертава необходимостта от спешни и бързи действия за борба с влошаването на състоянието на околната среда и изменението на климата, които представляват сериозна заплаха за постигането на ЦУР, а в някои случаи и за оцеляването на цели групи от населението.

Предложението също така е съгласувано в пълна степен с редица други релевантни политики на Съюза, свързани с определените приоритети като енергетиката, образованието, заетостта и научните изследвания и иновациите.

2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, СУБСИДИАРНОСТ И ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ

Правно основание

Класификацията на международно споразумение може да бъде определена само в края на преговорите въз основа на съдържанието и целите на споразумението. Ето защо Комисията представя своята препоръка за решение на Съвета за започване на преговори въз основа на член 2018, параграфи 3 и 4 от ДФЕС като процесуалноправно основание.

Субсидиарност

Европа е изправена пред редица предизвикателства и възможности в краткосрочен и дългосрочен план, които изискват колективни действия и съгласувани усилия по отношение на множество вътрешни и външни политики. Със своя широк набор от политики и инструменти ЕС е в добра позиция да посрещне тези предизвикателства и да се възползва от възможностите, които открива бъдещето.

Действията на равнище ЕС имат добавена стойност от гледна точка на тяхната политическа и икономическа тежест. Така например световната мрежа от делегации на ЕС осигурява присъствие в държави, в които много от държавите членки нямат представителство. Особено подходящо е изграждането на стратегически обединения с множеството членове на партньорството да се осъществява на равнище ЕС, за да може да се осигурява напредък в глобалните действия в съответствие с интересите на ЕС.

Също така следва да се отбележи, че някои области на политиката, и по-специално търговията, попадат в обхвата на изключителна компетентност на ЕС.

Освен това с предложението вътрешният ангажимент на ЕС за прилагане на принципа на субсидиарност се разширява, така че да обхване партньорството. С оглед да се избегне дублирането или припокриването на различни рамки и структури, се предвижда да се предприемат действия на най-подходящото политическо равнище.

Пропорционалност

Тази инициатива е пряко насочена към постигането на целта на Съюза в областта на външната дейност в съответствие с член 21 от Договора за Европейския съюз и допринася за политическия приоритет „ЕС като по-силен участник на световната сцена“. Тя е в съответствие с предвидените в Глобалната стратегия на ЕС взаимодействие с останалите участници и обновяване на външните партньорства на Съюза по отговорен начин с цел постигане на външните приоритети. С предложението не се създават нови структури, нито се създава допълнителна тежест за ЕС. Напротив, то рационализира съществуващите институции, процедури и инструменти и улеснява взаимодействието между различните равнища на управление¹.

3. РЕЗУЛТАТИ ОТ ПОСЛЕДВАЩИТЕ ОЦЕНКИ, ОТ КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОТ ОЦЕНКИТЕ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

Последващи оценки/проверки за пригодност на съществуващото законодателство

Беше направена задълбочена оценка на функционирането на СПК за първите 15 години.

Отбелязан бе добър напредък по отношение на политическия диалог на национално и регионално равнище, който помогна за затвърждаване на съществените елементи в държавите от АКТБ. СПК подобри взаимното разбирателство и сътрудничеството по въпросите на сигурността и даде началото на засилено сътрудничество в областта на миграцията, което проправи пътя за процесите от Рабат, Хартум и Валета. Значително нарасна търговският обмен — споразуменията за икономическо партньорство бяха сред основните резултати от споразумението. Освен това беше постигнат голям напредък в човешкото и социалното развитие, както и в макроикономическата стабилизация в държавите от АКТБ.

В оценката също беше подчертано, че са необходими още усилия за пълно постигане на целите на СПК. Освен това при все че тези цели остават релевантни, те засягат само част от големите промени, настъпили в световен мащаб през последните години. В оценката бе изведено заключението, че общите цели трябва да бъдат преразгледани с оглед на новите предизвикателства и възможности за ЕС и неговите партньори. Също така беше препоръчано да се направи преглед на институционалната структура с цел постигане на по-голяма съгласуваност между различните рамки на политиките и рационализиране на вземането на решения.

Консултации със заинтересованите страни

Бяха проведени консултации с множество заинтересовани страни.

¹ Вж. също „Защо са необходими действия от страна на ЕС?“ в оценка на въздействието SWD(2016) 380 final, стр. 18.

Протече първи кръг консултации, в това число обществена консултация и обмен на гледища с делегациите на ЕС. Резултатите от този кръг бяха използвани в оценката на СПК и в оценката на въздействието, на които се опира съвместното съобщение от ноември 2016 г. След публикуването на съобщението от 2016 г. се състоя втори кръг консултации, който бе насочен най-вече към отговарящите за вземането на решения. В резултат от него бе изведено гледището, че е необходимо да се подсилят онези разпоредби, които дават възможност за по-ефективно утвърждаване на най-съществените интереси на ЕС (особено в областта на миграцията и инвестициите). Отчетен бе консенсус, що се отнася до необходимостта да се вземе предвид новата регионална динамика и да се избегне припокриване между различните рамки на политиката и правни рамки. Въпреки това имаше различни мнения, що се отнася до степента на регионализацията, която следва да се извърши, а в някои случаи бяха отправени критики във връзка с добавената стойност, която би донесло едно правно обвързващото споразумение.

Европейският парламент беше консултиран многократно, като редовно му беше предоставяна информация — преди и след публикуването на съвместното съобщение. В резолюцията от октомври 2016 г. беше подчертана необходимостта от подновено правно обвързващо споразумение с три укрепени регионални партньорства, изцяло в съответствие с настоящото предложение.

Що се отнася до контактите с държавите в Африка, Карибите и Тихоокеанския басейн, на своята среща на високо равнище в Папуа Нова Гвинея през 2016 г. държавните ръководители на държавите от АКТБ обявиха в комюникето от Уайгани, че ще стремят към постигане на подновено правнообвързващо споразумение с ЕС на основата на СПК, задълбочаване на политическия диалог и засилване на международното сътрудничество.

Освен това комисар Мимица и двама високопоставени посредници (Луи Мишел и Паскал Лами) проведоха информационни мисии в Африка, Карибите и Тихоокеанския басейн. Общото заключение е, че предложеният от ЕС подход, и по-специално преместването на акцента върху трите региона и техните конкретни приоритети, е бил посрещнат с одобрение. Същевременно множество партньори подчертаха, че запазването на единството на АКТБ е от голямо значение. Важно е да се отбележи, че беше поставен силен акцент върху необходимостта от значително подобрене на възможностите за инвестиции и улесняване на развитието на частния сектор.

Събиране и използване на експертни становища

За настоящото предложение допринесе използваният външен експертен опит. Проведена бе поредица от кръгли маси с експерти и бе извършен преглед на съществуващата научна литература. Резултатите от тях залегнаха в общата оценка на СПК, в оценката на въздействието, съобщението и препоръката.

Оценка на въздействието

От бъдещите варианти, очертани в процеса на консултация, пълен анализ в оценката на въздействието бе извършен само за онези, за които бе счетено, че е вероятно да доведат до постигането на (по-голямата част от) целите на ЕС. Настоящото СПК представляваше базата, спрямо която се оценяваха всички варианти.

Систематичният анализ на различните въздействия на всеки от вариантите доведе до заключението, че най-добрият начин за постигане на целите на ЕС е чрез споразумение, състоящо се от обща част, приложима за всички страни, и три силни регионални партньорства. Счете се, че този вариант позволява да се запазят всички положителни

аспекти на настоящото СПК, като същевременно улеснява създаването на подходящи условия за постигане на новите цели на ЕС. Сред тях са по-ефективното преследване на политическите и икономическите интереси на ЕС, засилването на влиянието му на международната сцена и подобряването на изгледите за изпълнение на Програмата до 2030 г. Освен това предвид задълбочената динамика за регионализация беше сметнено, че предпочетенят вариант е най-подходящ за адаптиране на действията към различните обстоятелства.

Оценката на въздействието получи положително становище от Комитета за регулаторен контрол през юли 2016 г. Настоящото предложение е изцяло в съответствие с препоръчания в оценката на въздействието вариант, както беше допълнително уточнено в съвместното съобщение от ноември 2016 г.

Основни права

Една от целите на предложеното партньорство, изцяло в съответствие с разпоредбите на Договора за ЕС, е утвърждаването на правата на човека и основните свободи (както и на демокрацията, върховенство на закона и доброто управление). Ако се отстъпи от правнообвързващия характер на партньорство, тези ангажменти няма да са налице, а това не би било желателно предвид променящата се международната сцена и факта, че нововъзникващите сили невинаги споделят тези ценности и принципи. Настоящото предложение също така дава възможност основните права и политическият диалог да залегнат по-добре в основата на регионалните рамки и системи.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Не се очаква тази инициатива да има ново значимо отражение върху бюджета, въпреки че следва да се отбележи, че размерът на наличните средства за финансиране на външната дейност на ЕС ще бъде определен в контекста на прегледа на Многогодишната финансова рамка (МФР).

Що се отнася до финансовите инструменти, Европейският фонд за развитие (ЕФР) е основният фонд, подкрепящ инициативите в държавите и регионите от АКТЬ. ЕФР е извънбюджетен фонд, финансиран чрез преки вноски от държавите — членки на ЕС.

5. ДРУГИ ЕЛЕМЕНТИ

Планове за изпълнение и механизъм за мониторинг, оценка и докладване

Настоящото предложение предвижда да се приемат планове за изпълнение на различните равнища на диалог. Предложението също така предвижда система за мониторинг на напредъка, която използва специфични показатели и измерими резултати и се основава най-вече на опита от съществуващи инициативи.

Подробно разяснение на конкретните разпоредби на предложението

Настоящото предложение предвижда приемането на едно споразумение със следните основни компоненти:

- обща част, която се прилага за всички членове на партньорството и обхваща основата (включваща всеобхватни цели и принципи, стратегически приоритети и разпоредби в областта на международното сътрудничество), институционалната рамка, средствата за сътрудничество и заключителните разпоредби.

- отделни регионални пактове, включващи конкретни цели и приоритети съответно за държавите в Африка, Карибите и Тихоокеанския басейн. Тези три пакта под формата на протоколи, приложени към общата част на споразумението, ще заменят съществуващите регионални партньорства.

Основа

В *част 1 (Общи разпоредби)* са представени общите цели и принципи. Целта е да се приеме рамково споразумение, в центъра на което е Програмата до 2030 г. за устойчиво развитие и което да позволи на ЕС да защитава своите стратегически интереси по възможно най-добрия начин. Въведени са три всеобхватни цели, конкретизирани в шест приоритетни области. Международното сътрудничество е приоритет, който се разглежда отделно. Разделът за принципите отразява широко приети норми в областта на външните отношения на ЕС и на международното сътрудничество: многостранно сътрудничество, подходи с участието на множество заинтересовани страни, взаимно допълване и субсидиарност, взаимна отчетност. Особен акцент се поставя върху политическия диалог и съгласуваността на политиките за развитие.

В *част 2 (Споделени приоритети)* се разгръщат шестте приоритетни области. Разделите „Права на човека, основни свободи, демокрация, върховенство на закона и добро управление“ (дял I), „Мир, сигурност и правосъдие“ (дял IV)“, „Миграция и мобилност“ (дял V) надграждат върху СПК и са в съответствие със съществуващите разпоредби в рамките на външните отношения на ЕС. По-конкретно, в раздела по въпросите на миграцията, в който се възприема основан на правата подход и се подчертават положителните аспекти на добре управляваната миграция, държавите партньори се призовават да установят по-ефективни механизми за политиките на връщане и обратно приемане. В разделите „Приобщаващо устойчиво икономическо развитие“ (дял II), „Околна среда и изменение на климата“ (дял III), „Човешко развитие и достойнство“ (дял VI) се въвеждат някои значителни промени спрямо СПК, по-специално заради приемането на Програмата до 2030 г. В тази връзка страните са поели твърд ангажимент да вземат конкретни мерки, за да постигнат ЦУР, а когато е възможно — дори да ги надхвърлят. Поставя се важен акцент върху преките чуждестранни инвестиции и развитието на частния сектор с оглед на създаването на нови икономически възможности и на повече и по-добри работни места за всички.

В *част 3 (Международно сътрудничество)* са представени принципите и механизмите, на които да се основават действията на ЕС и на членовете на партньорството, когато те желаят да осъществяват сътрудничество на международната сцена. За постигането на резултати ще е необходимо да се подсилят срещите на равнище министри и специфичните механизми за координация в ключови международни организации и форуми — или съответно да бъдат въведени такива. Предвижда се и възможност за включване в процеса на други заинтересовани участници.

Пакт ЕС—Африка

В *раздел 1 (Основа за сътрудничество)* се представят целите и принципите на Пакта ЕС—Африка, които интегрират и надхвърлят съществуващото съвместно партньорство Африка—ЕС. Целта е да се укрепи политическото измерение в отношенията между държавите от ЕС и Африка, като се постигне съгласие за нов разширен единен ръководен документ и той се приведе в действие в правната рамка на подновеното

партньорство с държавите в Африка на юг от Сахара, като същевременно се запазят настоящите споразумения за асоцииране с държавите от Северна Африка.

В *раздел 2 (Стратегически приоритети)* се представят редица конкретни мерки, които ЕС и държавите в Африка ще предприемат в шестте приоритетни области. Въведени са значителни промени в областите „Приобщаващо устойчиво икономическо развитие“ (дял III) и „Мобилност и миграция“ (дял V). По отношение на икономическото развитие в настоящото предложение се препоръчват поредица от действия по ключови вектори, за които се счита, че ще способстват за по-големи потоци от инвестиции и за развитие на частния сектор. Що се отнася до миграцията, в настоящото предложение се подчертава, че законната мобилност може да има положителен принос както за изпращащите, така и за приемащите държави, но в него също така се предвиждат по-строги механизми, за да се гарантира, че държавите ще отговарят по-бързо на искания за обратно приемане, както и разпоредби за засилване на сътрудничеството в областта на управлението на границите и борбата с трафика на хора. Пактът ЕС—Африка също така съдържа редица конкретни мерки в областта на мира и сигурността, и по-специално по отношение на борбата с тероризма (дял I), правата на човека и демократичното управление (дял II), човешкото развитие и достойнство (дял IV) и изменението на климата и устойчивостта на околната среда (дял VI). Тези мерки несъмнено са насочени към постигането на ЦУР, но също така възприемат визията, заложена в най-актуалните стратегически документи на ЕС и Африканския съюз (Програмата до 2063 г. за Африка; Глобалната стратегия за външната политика и политиката на сигурност на ЕС и Европейския консенсус за развитие).

Институционалната структура на Пакта ЕС—Африка се основава на преразгледана рамка, като се опира най-вече на съществуващите платформи за диалог и отрежда по-значима роля на Африканския съюз (АС).

Пакт ЕС—Кариби

В *раздел 1 (Основа за сътрудничество)* се представят целите и принципите на Пакта ЕС—Кариби, който надгражда и заменя Съвместната стратегия за партньорство между ЕС и Карибите. Важно е да се отбележи, че той отчита тесните връзки на Карибите с най-отдалечените региони (НОР) и отвъдморските страни и територии (ОСТ).

В *раздел 2 (Стратегически приоритети)* се набелязват редица конкретни мерки, които ЕС и държавите в Карибския регион ще предприемат в четирите приоритетни области. Като се подчертава решаващото значение на регионалното сътрудничество, се поставя акцент върху четири въпроса: въздействие на изменението на климата върху природните ресурси, със съсредоточаване на вниманието върху екологичната устойчивост и управлението на бедствия (дял I); необходимост от концентриране на усилията върху ключовите стратегически сектори, свързани със синия растеж, енергетиката и туризма (дял II); насърчаване на човешката сигурност, със специален акцент върху организираната престъпност и насилието (основано на пола насилие и насилие от престъпни групи), и създаване на механизми в областта на данъчната политика в съответствие със световните стандарти (дял III); неравенство, равнопоставеност между половете, както и специфичната ситуация в Хаити — единствената държава в региона, числяща се към най-слабо развитите страни (дял IV).

Институционалната структура на Пакта ЕС—Кариби се основава на преразгледана рамка (обсъдена в част III от общата част), като се опира най-вече на съществуващите платформи за диалог.

Пакт ЕС—Тихоокеански басейн

В *раздел 1 (Основа за сътрудничество)* се представят целите и принципите на новия Пакт ЕС—Тихоокеански басейн. Важно е да се отбележи, че в него се отчитат специалните връзки на ЕС с отвъдморските страни и територии (ОСТ).

В *раздел 2 (Стратегически приоритети)* се набелязват редица конкретни мерки, които ЕС и държавите в Тихоокеанския басейн ще предприемат в четирите приоритетни области. Като се вземат предвид особеностите на региона и решаващото значение на регионалното сътрудничество, се поставя акцент върху четири въпроса: изменение на климата и устойчиво управление на природните ресурси, в това число управление на океаните и управление на бедствията (дял I); определен брой стратегически сектори, най-вече рибарство, устойчива енергетика, икономически сектори, свързани със синия растеж, и туризъм (дял II); утвърждаване на правата на човека и на дейности по предотвратяване на конфликти, както и създаване на механизми във връзка с данъчните политики, включително въпроса за данъчните убежища (дял III); човешко развитие и социално сближаване, с разглеждане на различни видове уязвимост (дял IV).

Институционалната структура на Пакта ЕС—Тихоокеански басейн се основава на преразгледана институционална рамка (обсъдена в част III от общата част), като се опира най-вече на съществуващите платформи за диалог.

Диверсифицирано сътрудничество

Тази част е посветена на средствата за сътрудничество — финансови и нефинансови — за постигане на общите и конкретните цели, изложени в основата и в трите пакта. Посочва се, че сътрудничеството трябва да бъде диверсифицирано, така че да отразява различните обстоятелства в държавите и регионите. Отново се изтъква ангажиментът на ЕС да предостави достатъчно помощ за развитие на най-нуждаещите се и да засили нейната ефективност в съответствие с договорените на международно равнище принципи. Също така се подчертава, че е необходимо държавите от АКTB да мобилизират публични и частни национални ресурси и да стартират реформи на своите данъчни политики, включително за борба с незаконните финансови потоци. ЕС също така ще се стреми да взаимодейства по-ефективно с държавите със средни доходи, за да предприеме действия за преодоляване на уязвимостта и неравенствата вътре в държавите и същевременно да създаде допълнителни възможности за бизнеса и гражданите на ЕС и да насърчи сътрудничеството с цел постигане на ЦУР както в съответните региони, така и в световен мащаб.

Институционална рамка

В тази част се разглеждат участниците в партньорството и институционалната структура на нивото на партньорството и на нивото на трите пакта. По отношение на участниците се потвърждава, че държавите са основните партньори на ЕС, при все че националните правителства трябва да положат допълнителни усилия, за да осигурят по-добро участие на националните парламенти и местните органи на държавите. Същевременно се предлага да се укрепи ролята на регионалните и континенталните организации, както в управлението, така и в изпълнението на трите регионални пакта. Предлага се също да се укрепи ролята на гражданското общество и на частния сектор не само в рамките на партньорството, но и с оглед на позицията им на основни

участници за постигането на приобщаващо устойчиво развитие в съответните им държави и региони. Новата институционална структура отразява засиления политически характер на партньорството, както и изместването на центъра на тежестта върху трите региона. Тя рационализира съществуващите структури, намалява оперативното им отражение и се основава най-вече на съществуващите регионални платформи за политически диалог.

Процедурни аспекти

Комисията ще оповести публично настоящата препоръка и приложението към нея непосредствено след тяхното приемане. Комисията препоръчва указанията за водене на преговори да бъдат оповестени публично непосредствено след тяхното приемане.

Препоръка за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

**за разрешаване на започването на преговори за Споразумение за партньорство
между Европейския съюз и Групата на държавите от Африка, Карибите и
Тихоокеанския басейн**

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 218, параграфи 3 и 4 от него,

като взе предвид препоръката на Европейската комисия,

като отбелязва, че член 218 от ДФЕС предвижда единната процедура, която да се следва за договарянето на споразумения между Съюза и трети държави,

като има предвид, че следва да започнат преговори с оглед на сключването на подновено споразумение за партньорство с държавите от Африка, Карибите и Тихоокеанския басейн,

като има предвид, че предвиденото споразумение за партньорство между Европейския съюз и Групата държави от Африка, Карибите и Тихоокеанския басейн обхваща широк спектър от политики, включително въпроси от областта на външната политика, съгласно член 18, параграф 4 от ДЕС върховният представител следва да осигурява съгласуваността на външната дейност на Съюза,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Комисията и върховният представител се упълномощават да договорят от името на Съюза Споразумение за партньорство с Групата държави от Африка, Карибите и Тихоокеанския басейн.

Комисията ръководи екипа за преговори. В него участва и върховният представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност.

Член 2

Указанията за водене на преговорите се съдържат в приложението и ще бъдат оповестени публично след приемането им.

Член 3

Преговорите се водят в консултация с [наименование на специалния комитет — добавя се от Съвета].

Член 4

Адресат на настоящото решение е Комисията.

Съставено в Страсбург на [...] година.

*За Съвета
Председател*